

Do Profesora Jacka Kruczyńskiego
Koordynatora Dekady Kości i Stawów, Polska

Lata upływają względnie szybko. Dekada Kości i Stawów 2000-2010, rozpoczęta w szwedzkim mieście Lund w 1998 roku, również dobiega końca. Wiele osiągnęliśmy ale wciąż wiele pozostaje do zrobienia. W wielu krajach choroby mięśniowo-szkieletowe osiągnęły publiczny i polityczny priorytet. Choroby niezakaźne powoli zyskują coraz większe znaczenie w programach organizacji lokalnych oraz światowych takich jak NIH/EC/UN/WHO lecz choroby kości i stawów nadal wymagają większej uwagi. Roczny raport 2010 próbuje ukazać niektóre z narodowych oraz międzynarodowych osiągnięć, które miały miejsce podczas całej dekady.

Na początku podjęto decyzję o utworzeniu globalnego programu spotkań w różnych częściach świata w celu wymiany informacji oraz wzajemnej nauki, zrozumienia różnic oraz zwiększenia aktywności organizacji lokalnych. W 2010 roku znowu spotykamy się z Lund by podsumować postępy, które poczyniliśmy podczas dekady.

Wasze osobiste zaangażowanie poświęcające czas zawodowy i prywatny na walkę z chorobami narządu ruchu oraz na rozwijanie przyjaźni, którą stworzyliśmy w Rodzinie Kości i Stawów jest wyjątkowe.

Chciałbym wymienić kilka kroków, które, jak sądzę, były istotne w trakcie Dekady. Utworzenie sieci programów na początku zgromadziło przy jednym stole decydentów, lekarzy oraz pacjentów w celu ustalenia priorytetów Dekady Kości i Stawów. Był to również klucz do rozwoju programów narodowych oraz międzynarodowych spotkań. Poprzez wspólną pracę stworzyliśmy „przyływ” Dekady Kości i Stawów i ruszyliśmy tym samym wszystkie łodzie.

Podnoszenie świadomości społecznej poprzez publikowanie krajowych i światowych danych na temat choroby oraz wielokrotne tłumaczenie, że jakość życia to nie jest dodawanie lat do życia lecz życia do lat jest głównym zadaniem Dekady Kości i Stawów.

Popularyzacja określenia nauk mięśniowo-szkieletowych doprowadziła do zawiązania wielu koalicji na wyższych uczelniach co spowodowało, że obecnie wydziały często uwzględniają takie nauki jak epidemiologia i metodologia badań, zagadnienia zapalne, biologię macierzy i kości, genetykę, bioinformatykę i in. To daje nadzieję na dalszy postęp w zapobieganiu i leczeniu.

Ideą Dekady KiS od samego początku było zachęcenie szefów głównych organizacji światowych do informowania o problemach a zwłaszcza o epidemii urazów powodowanych wypadkami komunikacyjnymi. To w rezultacie z sukcesem doprowadziło do utworzenia wielu programów i deklaracji w krajach ONZ, wszystkich zainicjowanych przez Dekadę KiS. Ostatnio został zainicjowany przez WHO główny program usprawniający postępowanie po urazach – znów na podstawie naszej inicjatywy.

Choroby kości i stawów nie znikną. W niektórych częściach świata starzenie się społeczeństwa zwiększy jarzmo choroby ale nawet w krajach rozwijających się osteoporoza, choroba zwyrodnieniowa stawów, problemy z kręgosłupem oraz choroby wieku dziecięcego są główną przyczyną niepełnosprawności i znaczących kosztów związanych z urazami.

Na spotkaniu w 2009 r. zapadła decyzja o przedłużeniu Dekady KiS na lata 2010-2020 wraz z powstałymi ustawami oraz wybraną Międzynarodową Radą Koordynującą ICC mającą wspierać i koordynować działania na całym świecie.

W imieniu całej Rodziny Dekady KiS dziękuję za wasz wkład w naszą działalność w ostatnich latach. Życzę Wam wszystkiego dobrego na przyszłość oraz nadziei na ożywczą bryzę płynącą z całej flotylii okrętów Dekady Kości i Stawów.

Prof. Lars Lidgren
Chair, Bone and Joint Decade
International Steering Committee

Tłum. Mgr B. Trybulec